

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Longo post tempore progrediens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

generis animalia reperiantur, inchoato opere, quæ terraq; in parte corporis vivente, novissima effigie etiamnum terrena. In Ranis vero qualibet maturitate genitis, natura semper imperfecta quod in ipsa præcipue lingua exploratum est, quam applicitam & coherentem habent, cum tenax sit earum materia, neq; distincta satis compositione: prima vero coheret, intima absoluta à gutture: unde genitus illud ululatus intra aquas reddunt, quam *δολυλόα Φωνήν* vocant, quæ, uti Plutarchus ait, amatoria & conjugalis est.

bonum in genis ejulantem. Oculi sub-fangvini.

INVERECUNDUS. CAP. XXXVIII.

Idem ipsi Sacerdotes si hominem inverecundum notare voluissent, Ranam describebant: serena enim eam sanguinem non nisi in oculis habere: qui vero subsanguineos habent oculos, ex Aristotelis & Adamantii physiognomici sententia, inverecundi audacesque sunt: iracundiam, ubi sicci ubi humidi, ebriositatem: subrubescens si late pateant, intemperantis oris hominem, mulierosum, holidum, & aleonem indicant. In grandioribus rubor, neq; libidini, neq; gulæ modum poni illum ostendit. Quod si glauci sanguineiq; fuerint, hinc calliditatem, inde vefaniæ proximiorum audaciam coarguent. Quia vero Canes plurimum oculos sanguine suffusos habent, hinc apud Homerum Achilles caninos oculos ob impudentiam objicit Agamemnoni: de quo fatis in Cane.

Nempe xuvóπλω

CURIOSITAS. CAP. XXXIX.

Parit impudentia curiositatem: unde alterum elicitur hieroglyphicum. Nam hominem in alienis negotiis explorandis plus æquo sollicitum, quiq; dicta factaq; singulorum assidue percontetur, & impudenter arcanorum omnium spectator esse concupiscat, per Ranam idem idem significabant: oculi enim animali huic prominentes sunt & emissitii, ut facile sectandi contuendique omnia curiositatem præ se ferant. Et qui homines ejusmodi sunt oculis præditi, dolosi, stolidi, ineptiq; similes & importuni plurimum reperiuntur. Hoc tamen significatum in Rana non ab oculorum spectantur, verum ab occultiore doctrina quadam desumptum videri potest. Tradunt enim Magi, Ranæ oculos cum Luscinia carnibus incervino loro alligatos, præstare vigilantiam, somnolentia fugata. Unde spectandi promptitudo non indecenter excogitata. Sane vulgatum id tum apud Græcos, tum apud Latinos, inesse oculis pudorem, quibus tamen nisi modus imponatur, procliviter eosdem in oppositum huic virtuti vitium prolabi. Alioqui Rana tanta prædita est verecundia, tamque pudoris ingenui studiosa, ut in propatulo numquam admisceantur: sed enim cum in aqua coire nequeant, noctu exeunt, atq; ita nocte, quam longa est, complexu mutuo coherent.

Oculi prominentes, quid denotent.

Huc spectat illud Aristoteli. 1. 2. Rhetor. 3. A. iben. l. 13. Εισθαλπέεις οὐδὲν, in oculis pudor.

LONGO POST TEMPORE PROGREDIENS. CAP. XL.

Apud Horum legas, hominem qui diuturniori tempore pedes æger sese movere nequiverit, sit tamen aliquando ingrediendi beneficium consecutus, per Ranam posticos tantum pedes habentem significari, ea enim posteaquam nata & informata est, sine pedibus aliquamdiu vivit, adulescensq; posticos primum pedes profert.

SOPHISTA. CAP. XLI.

Est & in sacris nostrorum literis mystica de Ranis Ægyptiacis mentio perquam frequens, quæ jugiter in Ægypto pluerint. Sophistarum nugæ, & Dialecticorum garrulitatem, per eas doctores quidam intelligunt: sive ob nullius significantiæ vocem tam argutam, tamque pertinacem: sive quod in luto voluptuosa sit earum habitatio, quorum utrumq; Sophistis attribuitur. Ab excellentioribus autem Sophistam Ægyptium uno doctorum omnium consensu dicere mos est, quod ad Protea nonnulli referunt, qui se omnia in rerum miracula transformaret. Sunt qui Ranæ hieroglyphico hæreticos notent, qui, ut Eucherius ait, in cæno vilissimorum sensuum commorantes, vana tantum garrulitate oblatrare non desinunt. Aneas vir Platonius Theophrasto, Ranæ utitur exemplo, dum Cleonta garrulitate nobilem taxat. *Necessarium si vera sit opinio Teophr., quod anima post obitum brutis applicaretur, quorum vitam vivere visi fuerint, ut Rana & Cleo una semper futuri essent.* A vocis autem asperitate Ranæ nomen apud Græcos βατέγχω quasi βότεγχω dicas, quod apud interpretes Theophrastianos Thalyis invenias: βότεγχω vero, si nobis dicere liceat, Asperifonum possemus interpretari. Unde de ma-